

hufvud klädd i hvit boderad ibru
slik som de medföljande och högst
bärande röskellu. När detta var slut
bad jag få tal med honom och
öfverlemnade på Blane 50 lire till
någon fattig familj. Han var
tacksam och så vörd var jag zög
att täraru rulle ut för pindula.

Den glädje detta kan gifva någon
behöfvande familj är det tack vi zög
gifva den vackra staden för dess
gästfrihet och de ögonblick vi här
fått upplefva.*

Blane och Andrea hade beställt en
en Lamin för att fara till Lido,
men det stod skiffert i stjärnorna
det tyckte hon eller jag skulle få
se Lido. Gondoliererna tittade icke
den lilla båten det lunda och ett
svårt gräl utspann sig. De C. O. B.
försökte gä till P. Atsrau för att
möta den der, kastade de alla sina
äror och sprungo efter. Det hela
blef alldelesamt och Lamine förtvann.

* Vi skua i tale om den oerkända minne
rotent högg för sig. Skandalöst!